

Geçmişteki Çözümlerle Geleceğe Hazırlanmak

Yaşlı L. Tom Perry
Oniki Havariler Kurulu

Geçmişten öğrendiğimiz dersler... bizi geleceğin zorluklarına hazırlar.

Eşim ve ben, bu yaz Utah'ın Manti şehrindeki Mormon Miracle Oyunu'na katılma fırsatı bulduk. Bir akşam, gösteri başlamadan önce, oyunculara konuştuk. Çok oyuncu olduğu için, onlara iki farklı toplantıda konuşmak zorunda kaldık. Gösteride 800'den fazla oyuncu vardı, bunların 570'i 18 yaşının altındaydı. Bu yıl 100 oyuncu daha katılmıştı ve gardiroptan sorumlu kız kardeşlerin daha fazla kostüm hazırlamaları gerekiyordu—onlar da hazırladılar. Her detaya özen göstererek ne kadar güzel organize olduklarını görmek ilham vericiydi.

Gösteri Manti Tapınağı'nın hemen aşağısındaki harika bir yamacın üzerinde yapıldı. Gösteriyi seyrettiğimiz gece 15,000 seyirci vardı. Büyük bir heyecan ve ruhla rollerini oynarlarken bu genç erkekler ve kadınlardan oluşan ordunun İade Ediliş'in vizyonunu yakaladıklarını görmek heyecan vericiydi.

Manti'ye her gittiğimizde yapmayı sevdiğimiz şeylerden birisi bir tapınak seansına katılmaktır. Eski öncülerin büyük fedakarlıkla inşa ettikleri bu eski tapınaklarda özel bir canlılık vardır.

Manti Tapınağı'nda bir tapınak seansına katılmak benim için çok duygusal bir deneyimdi. Logan Tapınağı'nın yeni bir biçim verilmesinden ve yenilenmesinden önceki halini hatırladığım anılar aklıma geldi. Tapınak seansı ilerledikçe, her odada o eski öncülerin şunu söylediklerini duyabiliyordum: “Kendi ellerimizle ne inşa ettiğimizi görün. Elektrikli aletlerimiz yoktu. İnşaat yapılırken inşaat şirketleri ya da taşeron şirketler yoktu, ağır taşları kaldıracak özel vinçlerimiz yoktu. Biz bu işi kendi gücümüzle yaptık.”

Sanpete bölgesindeki bu ilk öncüler bizim için ne şahane bir miras bıraktılar.

Eski Amerika Birleşik Devletleri başkanı Ronald Reagan bir keresinde şunu söyledi: “Geçmiş geri dönmek istemiyorum, geleceğe hazır olmak için geçmişteki çözümlere geri dönmek istiyorum,”¹ Onun öğüdü hala kulağımda çınlar. Gelecekteki sıkıntılara göğüs gerebilmek için geçmişteki dersleri gözden geçirip kendimizi hazırlamak önemli bir konudur. O saygıdeğer ilk

Mormon öncülerin bizlere bıraktıkları inanç, cesaret ve yaratıcılık temeli ne ihtişamlı bir mirastır. Yaşadığım her gün onlara olan hayranlığım daha da artıyor.

Öncüler için sevindirici haberi kabul etmek, hayatlarının tamamen değişmesi demektir. Her şeylerini—evlerini, işlerini, çiftliklerini ve sevdikleri insanları—geride bıraktılar ve bilinmeyen yerlere yolculuk ettiler. Brigham Young ‘...yerimiz burası olacak’² diye açıkladığında öncüler büyük bir şok geçirmiş olmalı. Çevrelerine baktıklarında, büyük bir çorak bozkır gördüler, ilk öncülerin eskiden alıştıkları yeşil tepelikler, ağaçlar ve güzel çayırlar yoktu. Tanrı’ya ve liderlerine duydukları sarsılmaz inançla, ilk öncüler işe koyuldular ve dağların eteklerinde çok güzel şehirler kurdular.

Bitkin öncülerin çoğu hayatın mütevazı rahatlıklarının bazılarını daha yeni tatmaya başladıkları bir zamanda, Brigham Young, Great Basin [Büyük Havza] bölgesinde koloni kurmaları için onlara evlerini tekrar terk etmelerini ve doğuya, batıya, kuzeye ve güneye göç etmelerini söyledi. İşte bu şekilde Sanpete vilayeti—Fairview, Ephraim, Manti ve Mount Pleasant—kuruldu.

Sanpete vilayetine olan ziyaretimden sonra bölgenin ilk öncüleri hakkında daha çok şey öğrenmek istedim. Yeni açılan Kilise Tarihi Kütüphanesi’nde birkaç saat geçirmeye karar verdim ve onların geçmişleri hakkında biraz okudum.

1849 yılıydı, Salt Lake vadisine vardıkdan sonra sadece iki yıl geçmişti ki Batı’nın büyük kolonicilerinden Brigham Young bir grup Azize güneye gidip başka bir çorak bozkırda evlerini ve şehirlerini yeniden inşa etmeye başlamalarını söyledi. Sanpete’ye yerleştikten kısa bir zaman sonra, Başkan Brigham Young’ın danışmanlarından biri olan Başkan Heber C. Kimball Manti şehrini ziyaret etti ve vadiye bakan tepenin üzerinde bir gün doğudaki dağların taşı kullanılarak bir tapınağın yapılacağı sözünü verdi.

Başkan Kimball’ın ziyaretinden sonra birkaç yıl geçmişti ki o bölgede oturanlar kendilerinin kullanabileceği bir tapınağın yapımı için hiçbir şey yapılmadığından kaygılanmaya başladılar. Birisi, “Şehrimizde bir tapınağımız olmalı” diye beyanda bulundu. “Bu nimet için yeterince bekledik.” Başka birisi ise, “Eğer bir tapınağımız olacaksa, işe koyulalım, kendimiz yapalım” dedi. Ve dedikleri gibi de yaptılar.

Sanpete vadisine vardıklarından yaklaşık 30 yıl sonra, 14 Nisan 1879’da tapınağın köşe taşı dikildi. Bu güzel tapınağın yapımı için ellerinden gelen her şeyi yapan bu insanların emekleri ile ilgili birçok hikaye anlatılır. Başkan Gordon B. Hinckley birkaç yıl önce Manti Tapınağı yeniden

adanırken şunu söyledi: “Dünya’daki en güzel binaları gördüm, ama hiçbirisinde bu öncülerin inşa ettiği Tanrı evlerine girdiğimde hissettiğim o hisleri hissetmedim.”³ Hinckley ailesinin Manti Tapınağı ile çok özel bir ilişkisi vardır—Kızkardeş Marjorie Hinckley’nin dedesi Manti Tapınağı’nın inşaatı sırasında almış olduğu bir yara yüzünden hayatını kaybetmiştir.

Geleceğe hazırlanırken geçmişin daha iyi çözümler sağlayacağını daha iyi anlamak için Manti Tapınağı’nın yapımı ile ilgili bir kaydı paylaşmak istiyorum. Ardından da gerçek ilkeler hakkında bana bunun ne öğrettiğini paylaşmak istiyorum.

Manti’ye gelmiş ve yerleşmiş olan Norveçli birkaç usta marangoza tapınağın çatısını yapma görevi verilmişti. Onlar daha önce hiçbir çatı işi yapmamışlardı, ama gemi ustası olarak tecrübeleri çoktu. Çatının planının nasıl yapılacağını bilmiyorlardı. Bu sırada akıllarına bir fikir geldi: “Neden bir gemi inşa etmiyoruz? İyi yapılmış bir gemi çok sağlam ve güvenli olacağından, planı sonra baş aşağı çevirirsek, güvenli bir çatımız olmuş olur.” Bir gemi inşa ediyormuş gibi planı çizdiler; tamamlandığında planı baş aşağı çevirdiler ve bu Manti Tapınağı’nın çatısının planı oldu.

Bu durumda, bu zorluğun üstesinden gelebilmek için geçmişteki deneyimlerinden öğrendikleri dersleri —gemi yapımı ilkelerini—kullandılar.

Denize dayanıklı bir tekneyi inşa etmek için uyguladıkları aynı ilkelerin sağlam bir çatıyı yaparken de uygulanabileceğini doğru bir şekilde düşündüler. Mesela, her iki yapıda su geçirmez olmalıydı. Yapının esas bütünlüğü oryantasyonundan dolayı—ister bir kenarı yukarıda olsun, ister baş aşağı dursun—etkilenmemeliydi. En önemli şey dayanıklı bir yapının inşaatı yapılırken uyulması gereken temel ilkelerin özünü anlamaktı.

İsa Mesih’in sevindirici haberinin içinde gemilerin ve çatıların yapım ilkelerinden çok daha uzun bir süre devam edecek sonsuz ilkeler ve gerçekler vardır. Rab’bin gerçek Kilisesi’nin üyeleri olan siz ve ben, özellikle kişisel rehberlik almak için Ruh’u dinlediğimiz zamanlarda ve Kilise’nin tüm üyelerine Tanrı’nın isteklerini bildirirken peygamberimizin sesini işittiğimizde, bu sonsuz ilkelere ve gerçeklere özel bir şekilde ulaşabilir ve anlayabiliriz. Hem siz hem de ben bu sonsuz ilkelerin ve gerçeklerin hayatlarımızda ne kadar önemli olduğunu biliyoruz. İlk öncülerin geleceğin tehlikelerine ve belirsizliklerine bu ilkeler ve gerçekler olmadan katlanabilmiş olacaklarını sanmıyorum; bizim de katlanabileceğimizi sanmıyorum. Bunlar özellikle giderek daha tehlikeli ve belirsiz olan yaşadığımız bu zamanlarda, geleceğe karşı hazırlanmak için gerçek ve sonsuz tek yoldur.

Bu Norveçli gemi ustaları gemi yapımından tapınak yapımına çevrilebilecek sanatlarının temel becerilerini beraberlerinde getirdiler. Önceliklerinin dramatik bir şekilde değişmesine ne sebep oldu? Tanrı'nın krallığının yapıcıları olmak için her şeyini feda etme arzularını açıklayabilecek tek bir cevap vardır. İsa Mesih'in sevindirici haberinin sonsuz ilkelerini ve gerçekleri onlara öğretilmiş ve onlarda bunu kabul etmiştir. Görevlerinin sadece büyük binalar yapmak olmadığını, ama sevindirici haber hakkındaki bilgilerini paylaşarak, başkalarını aydınlatma işine katkıda bulunmak olduğunun farkına vardılar. Öğretiler ve Antlaşmalar'ın 50'inci bölümünde şunu okuyoruz: "Vaaz veren de, sözü alan da birbirlerini anlar ve ikisi de ruhen gelişirler ve beraber sevinirler (ayet 22).

İsa Mesih'in sevindirici haberini öğrenerek bu özel nimete sahip olduktan ve vaftiz sularına girerek Mesih'in adını üzerimize aldıktan sonra, sevindirici haberi başkaları ile paylaşma yükümlülüğünü kabul ettik. Geçenlerde, sevindirici haberi duyurmaya ilişkin ortak sorumluluğumuzu daha doğru bir şekilde başarmak için, Kilisemiz misyoner programını tamamen değiştirdi. Birkaç yıl önce destek misyonlarını kaldırdık ve emeklerimizi mahalle misyon organizasyonlarına odakladık. Kilisedeki her mahalle meclisinde oluşturulan mahalle misyon planıyla, sürekli artan bir ilerleme kat edildi. Başarının çoğu mahalle meclisi, mahalle misyon liderleri ve Kilise üyeleri ile yakından çalışan tam gün misyonerleri tarafından elde edilmiştir.

Mahalle kapsamındaki misyonerlik çalışmalarının, araştırmacı bulmakta ve onlara öğretmekte üye katılımını arttırdığını keşfettik. Araştırmacılar genelde misyoner derslerini üyelerin evlerinde dinlemeye davet ediliyorlar. Misyonerlik hizmetinin tatlı nimetlerini doğrudan yaşadıklarında ve mahalle liderleri daha düzenli bir şekilde bu nimetleri kendilerine hatırlattığında, mahalle üyeleri İsa Mesih'in sevindirici haberi ile ilgili değerli bilgilerini paylaşmak için daha çok heyecanlanır. Üyeler, arkadaşlarıyla, komşularıyla ve başka inançlardan olan aile fertleriyle sevindirici haberi paylaşmayı düşündüklerinde ve dua ettiklerinde, kendilerini daha çok bu işin içinde görürler.

Başkan Gordon B. Hinckley şunu öğretti: "Çoğumuz misyonerlik görevinin sadece kapıdan kapıya dolaşmak olduğunu düşünür. Bu görevi bilen herkes bundan daha iyi bir yolun olduğunu bilir. Bu yol Kilise üyelerinin sayesinde olur. Üyelerden biri Kilise'de bir araştırmacıyı tanıştırdığında, derhal bir destek sistemi oluşur. Üye bu işin doğruluğuna dair tanıklığını paylaşır. Araştırma yapan arkadaşının mutluluğu ister. Arkadaşı sevindirici haberi öğrenerek ilerleme kaydince, o üyenin kalbi heyecanla dolar."⁴

Araştırmacılar verilen eğitimin çoğunu tam gün misyonerleri vermeye devam edecektir, ama üyelerin soruları cevaplamak ve tanıklıklarını paylaşmak için fırsatları çok olacaktır. Sevindirici haberin temel ilkelerini öğretmek için kendimizi hazırladığımızda, peygamberin sözüne kulak vermiş oluruz. Hazırlık korkuyu kaldırır. Ayrıca tam gün misyonerlerini desteklemek için üyelerin yaptıklarını kolaylaştırır ve güçlendirir. Tam gün misyonerlerinin öğrettiği üç temel ders bulunmaktadır: İade ediliş, kurtuluş planı ve İsa Mesih'in sevindirici haberi. Bu temel derslerin doğruluğu hakkında şahit olmaya ve tanıklık vermeye ne kadar hazırsınız? Ders çalışmak ve sevindirici haberin temel derslerini öğreten tam gün misyonerlerini desteklemek üzere kendinizi hazırlamak için, esinlenmiş misyoner kılavuzu "Sevindirici Haberimi Vaaz Edin" kitabını kullanın.

Umuyorum ki hepimiz Manti Tapınağı'nın çatısını inşa eden Norveçli gemi ustaları tarafından öğretilen iki önemli dersi öğrenebiliriz. Birincisi gelecekle yüzleşmemize yardımcı olacak geçmişteki ilkeleri ve gerçekleri kullanma dersidir. İkincisi ise Tanrı'nın krallığının kurulmasına yardımcı olmak için bildikleri şeyleri başkaları ile paylaşma isteklerinden öğrendiklerimizdir. Bu ikinci ders, onu iyi bir şekilde öğrenirsek, sahip olduğumuz aynı sonsuz güvencelerle, kardeşlerimizin çoğuna ve Tanrı'nın oğulları ile kızlarına belirsiz bir gelecekle yüzleşmeleri için yardımcı olacaktır.

İsa Mesih'in sevindirici haberi doğrudur. Bu son günlerde hayatlarımızı bereketlemesi için geri verilmiştir. Sevindirici haber, Cennetteki Babamızın yanına dönüp O'nunla ölümden sonraki sonsuz diyarda beraber yaşamamız için O'nun büyük mutluluk planını içine alan bütün gerçekleri, ilkeleri ve kutsal törenleri içerir. İsa Mesih'in sevindirici haberi, Tanrı'nın görkemli geleceğimizle yüzleşmemizi sağlayacak ilahi yoldur; bu tanıklığımı sizlerle İsa Mesih'in adıyla paylaşıyorum, amin.

NOTLAR

1. George F. Will, "One Man's America," *Cato Policy Report*, Eylül—Ekim 2008, 11.
2. Wilford Woodruff, "Celebration of Pioneers' Day," *The Utah Pioneers* (1880), 23.
3. "Manti Temple Rededicated," *Ensign*, Ağustos 1985, 73.
4. Gordon B. Hinckley, "Find the Lambs, Feed the Sheep," *Liahona*, Temmuz 1999, 119.